

HET GEZICHT VAN DE VOGELWERK GROEP

Dick A. Jonkers

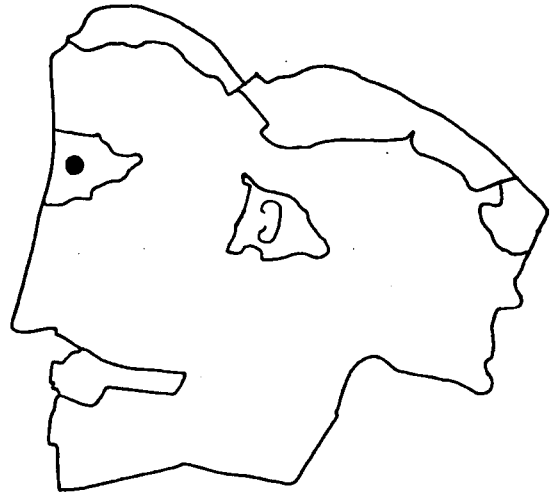
Dat de Vogelwerkgroep een eigen gezicht heeft en ook haar grenzen kent, wordt duidelijk uit de tekening.

Het zijn de grenzen van het werkgebied, de zintuigen worden gevormd door de grens van enkele onderzoekgebieden. Het gezicht is naar het westen gekeerd, waar de grote lijnen van het beleid op rijks- en provinciaal niveau worden uitgestippeld. Hoe het gezicht verder is opgebouwd en wat er aan natuurbescherming, -behoud en -beheer wordt gedaan is voor een deel

afhankelijk van de natuurbeschermingsorganisaties. Er is echter een grote druk van de gemeentelijke overheden met hun beleid, dat niet primair op de natuur gericht is. Hoe zal het gezicht er over vijftig jaar uitzien? Kaarsrechte lijnen en eenvormige vlakken of nog steeds een bont geschakeerd vlakkenpatroon? De vogelwerkgroep kan op haar manier een steentje bijdragen. Vandaar dat het achterhoofd, het informatiecentrum, naar het oosten is gericht. De wijzen kwamen uit het oosten. Die wijzen zouden voor wat de specifieke vogelbelangen betreft de leden van de vogelwerkgroep moeten zijn, die rugsteun en ondersteuning moeten geven.

In hoeverre is dat de realiteit? De statuten geven aan waarvoor de WERKgroep, want dat is het, staat. Naar buiten toe heeft de vogelwerkgroep het gezicht van een actieve organisatie en dat is het ook. Buitenstaanders zien het beeld van actieve subgroepen en diverse activiteiten en vermoeden daarachter een groot aantal stuwende krachten. Wanneer we dit beeld gaan doorlichten blijkt, dat het gezicht bepaald wordt door een kleine groep leden die het met grote inzet en enthousiasme gestalte geven. Van de circa 500 leden zijn er 75 min of meer actief. De kern, die vaak in één of meer subgroepen of op meer dan één terrein voortdurend moet trachten de zaken draaiend te houden, wordt gevormd door nog niet eens de helft hiervan. Deze mensen zijn zwaar overbelast en menigeen heeft al eens de verzuchting geslaakt, dat het hem of haar teveel wordt. Als een aantal van hen er inderdaad de brui aan geeft, dan stort de werkgroep als een kaartenhuis in elkaar.

Een nadere analyse van het ledenbestand leert, dat ruim vijftig leden huisgenootlid is. Men kan niet of nauwelijks verwachten dat beide huisgenoten actief zijn, al zijn er wel uitzonderingsgevallen. Op grond van de deelname aan activiteiten zijn de leden in groepen te verdelen. Het grootste deel, naar schatting 300 leden, neemt nooit ergens aan deel. Zij zijn als donateurs te beschouwen die de financiële basis verschaffen. Een belangrijk gegeven, want geld is er altijd nodig. De overige leden vallen te onderscheiden in groepen die alleen maar de lezingen bezoeken, aan excursies deelnemen of op de weekeinden meegaan naar de eilanden of aan kampen deelnemen. Vooral de weekeindgangers vormen een grote groep. De faktor "gebrek aan tijd", die door veel leden als excuus wordt aangevoerd waardoor zij nergens aan kunnen meewerken, schijnt dan opeens geen rol meer te spelen. Sommige excursieleiders hebben dan ook wel eens het gevoel dat zij met een gezellige verzorgde reis voor een reisorganisatie bezig zijn. Als al deze leden nu eens twee uurtjes per maand ergens aan mee zouden werken dan zou dit al een lastenverlichting opleveren. De actieve groep, reeds eerder genoemd, neemt altijd wel aan één of meer van die vogelwerkgroepuitingen deel. Men kan zich afvragen waardoor het komt dat zo weinig leden actief zijn. Speelt drempelvrees wellicht een rol? Een groot aantal leden komt gewapend met de basis van de vogelcursus voor beginners in de werkgroep terecht. Zelfs al lopen deze leden enige jaren mee, dan schijnt nog niet de durf aanwezig om ergens aan mee te werken. Alleen de subgroep Eempolders, die veertiendaagse tellingen organiseert waarbij met groepjes vogelaars wordt geteld, heeft een grote aantrekkingskracht.

Het vermeende gebrek aan kennis is onderkend en er is een cursus, bestaande uit twee blokken, als vervolgcursus voor beginners en andere belangstellenden georganiseerd.

Er wordt ook aan een zgn. kadercursus gedacht om wat meer medewerkers te krijgen die de subgroepen helpen schragen.

Een behoeftepeiling onder alle leden ligt ook in het verschiet. We willen graag weten wat men wil en kan. Er zitten vast nog wel ergens onvermoede talenten tussen de leden. Van degenen die om een of andere reden geen bijdrage aan het werk van de vogelwerkgroep kunnen leveren is het fijn te weten waaraan zij behoefte hebben. Met ons allen kunnen wij er voor zorgen dat het gezicht een stevig gelaat wordt, gedragen door alle leden al naar gelang hun mogelijkheden.

Het bestuur, de subgroepen en de redactie van De Korhaan kunnen op de resultaten van de peiling hun beleid baseren en weten waar de grenzen liggen.